oma elu algamiseks ja tarwiliste asjade ostmiseks, aga mitte hulga wõeraste söötmiseks ja jootmiseks, millest kellelgi kasu ei ole.

Jäegu siis meie rahwas oma esiwanemate kombelle truuks ja ärgu labkugu sellest ära! Wõitu Eesti mees omale naene aga mitte oma rahale ja warale; mingu Eesti tüdruk mehele, aga mitte mehe rahale ja kohale! Kui siis jälle Eesti mehed hää meelega naest wõtawad ja Eesti tüdrukud niisama hää melega mehele läbewad, siis saab meie rahwa käsi hääre elu-kombete poolest paremini käima. Minul ei ole mitte tarwis abielu häädust siin ette maalida; katsugu teda iga üks ise ära, kes ses wanaduses on, ja ärgu olgu mitte kartlik seda tehes: Küll Jumal annab tublile töötegijale abi, et ta hädasse ei jäe. Seda ma siisgi wõin ütelda, et ta parem elu on kui poissmehe elu. Kes oma südame ja armastuse järele abielusse on heitnud, see ei soowi ennast enam poissmehe põlwe tagasi. Naesemees on ka loomu poolest wagasem kui poissmees, ega ei tee ialgi rumalaid tempa naesterahwaga ega aja himu ja kiimalust taga, aga on seda hakkajam kõigi ettewõtmiste ja tööde pääle. Pahadest abielu-meestest meie siin ei räägi, neid on muidugi ka olemas, aga iga noor mees kandku hoolt, et ta niisuguseks ei saa.

Lõpetuseks soowin ja hüüan kõigest südamest: Elagu, kaswagu, õitsegu ja kandku wilja Eestlaste abielu! Näidaku meile tubli, terwe ja tugew tulew sugu, et minu soow on täide läinud! Saagu meie armas Eesti rahwas kangeks tarkuses ja teaduses, kunstis ja töös, aga ka hääs ja puhtas elukombes! Seda andku Jumal!

K. A. H.

Naljatilk.

Hää nõuu. Üks: „Aga kuulge, see rättsepp, keda teie eila mulle nii kiitsite, on ju essimene koer. Ma andsin oma kuue tema kätte parandada, ja tema kurjategija on selle pandiks pannud."

Teine: „Jah, waadake, selle pärast on ta minu kuue wälja wõinud. Nüüd kiitke Teie teda teistele hääks, küll Te siis oma kuue kätte saate."

Weterinär-kool Tartus.

Tartus on mõndagi toredat boonet leida. Kõige suurem on muidugi teada universiteedi ehk suure-kooli maja. Aga ka eesseisaw pilt näitab meile kaunis suurt ehitust, see on Weterinär-kool ehk kuda teda päris Eesti keeli ütelda tuleb elu-arstide kool, sest siin õpiwad noored mehed elajaid toherdama, kellel ju, nagu teada ka oma jagu haigust on. Elajate kliinikusse wõetakse kõik sugu elajaid toherdamiseks wasta. Sagedaste kardawad talumehed oma loomasid sinna wiia, aga see kartus on asjata. Wiidagu aga haigeks jäenud loomad sinna; kui wõimalik üleüldse terweks saada, siis saawad nad sääl terweks. Peame ju ka kui tundjad inimesed looma haigust parandada ja walu wähendada püüdma.